

CUM SĂ-ȚI DRESEZI
DRAGONUL

de
Sughiț Strășnicul
Stăvrid al III-lea

CRESSIDA COWELL
nemi

AVERTISMENT

Orice legătură

cu absolut

ORICARE ALT

fapt istoric

este complet

întâmplătoare.

AȚI FOST

AVERTIZAȚII!

Cum să-ți dresezi drăgonul

de
Sughiț Strașnicul
Stăvrid al III-lea

CRESSIDA COWELL

traducere din limba engleză
CRISTINA JINGA

nemi

CUPRINS

O notă de la Sughitș	15
1. Mai întâi, prindeți dragonul	16
2. În creșa dragonilor	28
3. Ori eroi, ori exilați	45
4. Cum să-ți dresezi dragonul	60
5. De vorbă cu Moș Zbârcit	75
6. Între timp, în străfundurile oceanului... ..	81
7. Știrbul se trezește	83
8. Cum să-ți dresezi dragonul - calea dificilă	95
9. Frică, orgoliu, răzbunare și bancuri proaste	103
10. Joia lui Thor	117
11. Thor e mânios	141
12. Moartea Verde	159
13. Când cu urlatul nu merge	170
14. Planul diabolic de isteț	180
15. Bătălia de la Promontoriul Capului Morții ..	191

16. Planul diabolic de isteț iese prost	196
17. În gura dragonului	200
18. Extraordinara vitejie a Știrbului	204
19. Sughit cel de ispravă	214
Epilog	226

Promotii pe site

[nemira.ro](#)

Concursuri pe Facebook

[facebook.com/ednemira](#)

Articole pe blog

[blog.nemira.ro](#)

NEMIRA

←
sughit
străsnic
stăruind
at
Treilea

O notă de la Sughit

Existau dragoni pe când eram eu copil.

Erau dragoni-de-cer, mari, cumpliți, care își făceau cuiburile pe vârfurile stâncilor, ca niște uriașe păsări de groază. Și dragoni mici, bruni, de teren, care vânau șoareci și șobolani în grupuri bine organizate.

Și dragoni-de-mare, absurd de gigantici, de douăzeci de ori mai mari decât Marea Balenă Albastră, care ucideau doar de dragul de-a ucide.

Va trebui să mă credeți pe cuvânt, căci dragonii pier atât de repede, încât probabil că în curând vor deveni o specie dispărută.

Nimeni nu știe ce se întâmplă. Se târăsc înapoi, în marea de unde au venit cândva, fără să lase în pământ niciun oscior, niciun dinte, pentru ca oamenii viitorului să-și poată aminti de ei.

Tocmai în scopul ca aceste uluitoare creaturi să nu fie uitate, o să vă spun această poveste adevărată din copilăria mea.

Eu n-am fost genul de băiat care să poată dresa un dragon doar ridicând din sprânceană. N-am fost un talent înnăscut pentru chestiile eroice. A trebuit să muncesc. Aceasta este povestea despre cum devii Erou pe Calea Dificilă.

1. MAI ÎNTÂI, PRINDEȚI DRAGONUL

Demult, pe Insula Tontului cea sălbatică și bătută de vânturi, un viking mai degrabă mic, cu un nume mai degrabă lung, stătea în zăpadă până la glezne.

Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea, Nădejdea și Moștenitorul Tribului Huliganilor Păroși, se simțise un pic rău încă de când se trezise în dimineața aceea.

Zece băieți, cu Sughiț cu tot, visau să devină membri recunoscuți ai Tribului prin absolvirea Programului Inițierii într-ale Dragonilor. Stăteau cu toții pe o mică plajă pustie, în cel mai pustiu loc de pe insula în întregime pustie. Cădea o zăpadă deasă.

- ATENȚIE LA MINE! a zăbierat Haplea Râgâitorul, soldatul însărcinat să-i pregătească pentru Inițiere. Aceasta va fi prima voastră operațiune militară, iar Sughiț va conduce trupa.

- O, nu Su-ghiț! au gemut Sufludecăine-cu-Droj-diedecreier și aproape toți ceilalți băieți. Nu poți să-i încredințezi conducerea lui Sughiț, domnule, e un NEISPRĂVIT.

Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea, Nădejdea și Moștenitorul Tribului Huliganilor Păroși, își șterse

HAPLEA RĂGĂITORUL

Idiot
responsabil
cu inițierea

amărât nasul cu mâneca hainei.

Se afundă ceva mai mult în zăpadă.

- ORICINE ar fi mai bun decât
Sughiț, rânji disprețuitor Fațade-
porc-cu-Râtmucos. Până și Picioardește
ar fi mai bun decât Sughiț.

Picioardește avea un strabism ce-l
făcea chior ca o meduză și o alergie
la reptile.

- GURA! mugi Haplea Râgâitorul.
Următorul care-o mai vorbi o să primească
moluște la prânz **TREI SĂPTĂMĂNI**
de-acu' încolo!

Imediat se lăsă o tăcere desăvârșită. Moluștele
seamănă un pic cu râmele și un pic cu mucii, dar
sunt mult mai puțin gustoase și decât unele, și decât
celelalte.

- Sughiț va conduce, iar ăsta-i un ordin! răcni
Haplea, care nu putea să vorbească altfel decât răcnind.

Era o matahală de doi metri și ceva înălțime,
o lucire de nebun în singurul lui ochi bun și
barbă ca o explozie de petarde.

În pofida gerului năprasnic, purta
pantaloni scurți păroși și o vestuță
din piele de căprioară, care-i scotea
în evidență pielea roșie ca racul

și mușchii umflați. Într-unul din pumnii săi gigantici ținea o faclă aprinsă.

– Sughit vă va conduce, deși, recunosc, e un neisprăvit, dar Sughit este fiul ȘEFULUI și așa merg lucrurile la noi, vikingii. Unde vă credeți, în REPUBLICA ROMEI? Oricum, asta-i cea mai mică problemă a voastră pe ziua de azi. Sunteți aici ca să dovedeți că aveți calități de Erou Viking. Și este o veche datină a Tribului Huliganilor ca... – aici Haplea făcu o pauză de efect –
MAI ÎNTÂI SĂ VĂ PRINDEȚI DRAGONUL!

„Ooof sfinte scoici!“, gândi Sughit.

– Dragonii noștri sunt cei cu care ieșim în evidență! behăi Haplea. Numai amărățtii de oameni își dresează șoimi cu care să vâneze și cai care să-i poarte-n spinare. Și doar EROII VIKINGI îndrăznesc să domesticească jivinele cele mai sălbatice și mai periculoase din lume.

Haplea scuiță, plin de importanță, în zăpadă.

– Proba Inițierii într-ale Dragonului are trei părți. Prima și cea mai primejdioasă parte este testarea curajului vostru și a îndemânării la șterpelit. Dacă vreți să intrați în Tribul Huliganilor Păroși,

trebuie mai întâi să vă prindeți dragonul. Iată DE CE, urlă Haplea din toți bojocii, v-am adus în acest loc pitoresc. Ia priviți la Faleza Dragonilor Sălbatici!

Cei zece băieți își întoarseră capetele și priviră îndărăt.

Faleza li se înălța amețitor de mult deasupra capetelor, neagră și sinistră. Vara, abia de zăreai stâncile, fiindcă dragoni de tot soiul și de toate dimensiunile colcăiau în jurul lor, clămpănind, mușcând și umplând văzduhul de chirăituri asurzitoare, care se puteau auzi peste toată Insula Tontului.

În schimb, iarna, dragonii hibernau, iar faleza se cufunda într-o liniște tulburată doar de fiorosul huruit al sforăiturilor. Sughit le putea simți vibrațiile prin sandale.

– Acuma, zise Haplea, vedeți voi alea patru grote, de pe la jumătatea falezei, grupate de seamă c-un craniu?

Băieții dădură din cap.

– Înăuntrul grotei care închipuie ochiul drept al craniului este Cuibul Dragonilor Bebeluși unde se află, **CHIAR ÎN CLIPA ASTA,**

trei mii de dragonași, care-și fac ultimele câteva săptămâni din nănica de iarnă.

- 000000! murmurară băieții, entuziasmați.

Sughiț înghiți cu greutate. Întâmplător știa cu mult mai multe despre dragoni decât toți cei de față. De mic copil fusese fascinat de aceste creaturi.

Petrecuse ore în șir urmărind dragonii, în secret. (Se credea că dragonii-străjeri erau agresivi și le sărea imediat țandăra, de aici necesitatea de a acționa în secret.) Iar ceea ce aflase Sughiț despre dragoni îi șoptea acum că era curată nebunie să intre într-o peșteră cu trei mii de dragoni.

Nimeni altul nu părea prea îngrijorat, totuși.

- În câteva minute, vreau să vă văd că luați câte un coș de colo și începeți să vă cățărați pe stânci, ordonă Haplea Râgâitorul. Odată ce ajungeți la gura peșterii sunteți pe cont propriu. Eu sunt prea gras ca să mă strecor prin tunelurile care duc la Creșa Dragonilor. O să intrați în peșteră **ÎN LINIȘTE** - asta înseamnă că și tu la fel, Porcbubos, cel puțin dacă nu vrei să devii întâia masă de primăvară pentru trei mii de dragoni înfometăți. HA, HA, HA, HA!

Haplea râse cu poftă de glumița sa, apoi continuă:

- La vârsta asta, dragonii sunt, de regulă, absolut nevătămători pentru om, dar într-un număr așa de mare v-ar năpădi ca piranha. N-ar mai rămâne nimic din voi,

COȘUL PENTRU DRAGON

DRAGONUL
Intră
Aici

nici măcar dintr-un grăsan ca tine, Porcububuos – doar o grămadă de oase sub coif. HA, HA, HA, HA! Așadar... o să mergeți **FĂRĂ ZGOMOT** prin peșteră și fiecare băiat o să fure câte **UN** dragon adormit. O să ridice dragonul **UȘUREL** de pe piatră și o să-l pună în coșul lui. Vreo întrebare, până aici?

Nimeni n-avea nicio nelămurire.

– În nedoritul caz în care **TOTUȘI** îi treziți pe dragoni – dar trebuie să fiți **IDIOT DE BĂTUȚI ÎN CAP** ca să faceți așa ceva –, fugiți ca fulgerul spre gura peșterii. Dragonilor nu le place vremea rece, iar zăpada o să-i împiedice, probabil, să vă urmărească.

„Probabil?“ zise Sughit în gând. „Ei, da, *asta* e *încurajator!*“

– Vă sugerez să vă acordați puțin timp ca să vă alegeți dragonul. Este important să luați unul de mărimea potrivită. El va fi dragonul care va prinde pește pentru voi și care va doborî cerbul pentru voi. Veți lua dragonul care, mai târziu, vă va purta în bătălii, când veți fi mai mari și veți ajunge Războinici ai Tribului. Dar, în orice caz, vă trebuie un animal impresionant, așa că un indiciu ar fi să alegeți cea mai mare lighioană care vă încapă în coș. Nu tândăliți **PREA MULT** pe acolo...

„Să tândălim???“ gândi Sughit. „Într-o peșteră plină de trei mii de DRAGONI care dorm?“

– Nu trebuie să vă mai spun, continuă Haplea cu voioșie, că, dacă vă întoarceți în locul acesta *fără* un dragon, nici nu prea mai are rost să vă întoarceți. Oricine RATEAZĂ această misiune va fi trimis imediat în exil. Tribul Huliganilor Păroși n-are ce face cu RATAȚI. Numai cei puternici pot fi printre noi.

Nefericit, Sughit privi spre zările îndepărtate. Doar zăpadă și mare, cât vedea cu ochii. Nici exilul nu părea prea promițător.

– AȘA, zise Haplea, energic. Fiecare băiat să ia un coș ca să-și pună dragonul în el și să-i dăm drumul.